

(HK), Sonofon I/S, Tele2 A/S, Tele Danmark A/S, Telekommunikationsforbundet og Telia A/S.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 4 til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de nugældende regler.

Til § 1

Straffeloven

Til nr. 1 (straffelovens § 27)

Der foreslås indsat en udtrykkelig hjemmel til at straffe juridiske personer for forsøg. Bestemmelsen gælder både for særlovsovertrædelser og overtrædelser af straffeloven.

Med bestemmelsen præciseres det, at juridiske personer kan straffes for forsøg, når de almindelige betingelser for strafansvar er opfyldt, nemlig at der er begået en lovovertrædelse inden for den juridiske persons virksomhed, og at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at juridiske personers forsøgsansvar er begrænset på samme måde som fysiske personers forsøgsansvar. Heraf følger, at hvis den pågældende straffebestemmelse kun indeholder hjemmel til bødestraf eller fængsel indtil 4 måneder, kan hverken fysiske eller juridiske personer straffes for forsøg, medmindre andet er særskilt bestemt. Som eksempel på at andet kan være særskilt bestemt, kan nævnes straffelovens § 287, stk. 2, hvorefter der kan straffes for forsøg ved simple berigelsesforbrydelser, selvom forholdet kun kan straffes med bøde. Dette vil med lovforslaget gælde for både fysiske og juridiske personer.

Til nr. 2 (straffelovens § 77 a)

Efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 77 a, 1. pkt., kan der ske konfiskation af genstande, som på grund af deres beskaffenhed i forbindelse med andre foreliggende omstændigheder må befrygtes at ville blive brugt ved en strafbar handling.

Bestemmelsen i § 77 a muliggør konfiskation, selv om der ikke (endnu) er begået en strafbar handling, og uden hensyn til, hvem der er ejer af de konfiskerede genstande. Begrænsningen i bestemmelsens anvendelsesområde ligger i, at konfiskationen skal være påkrævet for at forebygge den strafbare handling, samt at der alene er hjemmel til at konfiskere genstande.

Det foreslås at udvide adgangen til at foretage konfiskation efter § 77 a til også at omfatte andre formue-

goder, herunder penge. Ændringen er nødvendig for at kunne tiltræde FN's terrorfinansieringskonvention, ligesom ændringen gennemfører artikel 1, litra c, i FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001).

Genstanden for konfiskation efter den foreslåede nye bestemmelse er andre formuegoder (end bestemte genstande), hvilket betyder, at konfiskationen skal rette sig mod identificerbare pengebeløb, værdipapirer, fast ejendom mv. For genstande, der kan omsættes til penge, vil der således ikke længere være krav om, at det er selve genstanden, der skal anvendes til at begå lovovertrædelser. Det kan fremover også være den værdi, den repræsenterer, der kan omsættes til penge og anvendes til at finansiere lovovertrædelser. Der er ingen fast minimumsgrænse for anvendelsesområdet for den nye bestemmelse i straffelovens § 77 a, 2. pkt., men bestemmelsen bør dog ikke anvendes på – i denne sammenhæng – mere bagatelagtige beløb. En vis vejledning vil kunne hentes i minimumsgrænsen for pengeinstitutternes indberetning af mistænkelige transaktioner foretaget af lejlighedskunder, jf. hvidvasklovens § 4, stk. 2, og i den foreslåede bestemmelse i toldlovens § 83, stk. 2, om toldmyndighedernes adgang til at tilbageholde større pengebeløb mv. I begge tilfælde er grænsen 15.000 euro svarende til ca. 110.000 kr. Beløb, som toldmyndighederne tilbageholder efter toldlovens § 83, stk. 2, forudsættes således aldrig at være under mindstegrænsen efter § 77 a, 2. pkt.

Til nr. 3 (straffelovens § 93)

Det foreslås, at juridiske personers strafansvar forældes efter de samme regler, som gælder for fysiske personer, dog således at reglen i § 93, stk. 1, nr. 1, 2. led, om 2-årig forældelse, hvis der konkret er forskyldt bødestraf, ikke finder anvendelse ved juridiske personers strafansvar.

Efter de gældende regler forældes juridiske personers strafansvar altid efter 2 år som følge af reglen i § 93, stk. 1, nr. 1, 2. led. Dette gælder uanset, om der er tale om en overtrædelse af en bestemmelse med en meget høj strafferamme.

Med ændringen vil forældelsen af juridiske personers strafansvar afhænge af strafferammen for den konkrete forbrydelse. Er der f.eks. tale om overtrædelse af den nye bestemmelse om terrorfinansiering i straffelovens § 114 a, vil strafansvaret for en juridisk person forældes efter 10 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås samtidig, at reglen i § 93, stk. 1, nr. 1, 2. led, om at forældelsesfristen altid er 2 år, når den konkrete forskyldte straf ikke ville overstige bøde,